

daar de plaats, door hem uitgekozen voor zijn bad, bekend staat als zeer gevaarlijk voor baders.

Familieleden van Thomas, bijgenaamd de onge-loovige, opperden twijfel aan de waarheid van het in ons nummer van Dinsdag opgenomen verhaal omtrent een Engelsch heer, die Zondag, te Vrouwepolder een bad nemende, niet meer aan den wal kon komen en toen naar de kust van Noord-Beveland zwom.

Wij hebben, ofschoon wij onzen berichtgever ten volle vertrouwen, hem toch nog eenige nadere inlichtingen gevraagd.

Hij meldt ons nu dat de zaak ernstiger was dan ze eerst leek en de man, nadat hij te water was gegaan van wege den stroom, het was eb, niet meer aan den wal kon komen en daarom naar de overzijde zwom. Hij heeft toen meer dan drie uur moeten worstelen om zijn leven, vóór het hem gelukte de punt van de Onrustplaats te bereiken en daar, eveneens met veel moeite en gevaar, te landen.

De zwemmer is er goed afgekomen en was slechts een paar dagen ongesteld wegens overdadige werking van het hart.

De Middelburgsche Courant, 9 en 11 augustus 1904.

J.H. Midavaine

'T HOF MALDEGEM; VERDWENEN ZOALS ZOVELE

Inleiding.

Waarom een onderzoek naar een hofstede die reeds lang verdwenen is en waarvan bijna niemand meer weet dat hij heeft bestaan?

Ik kwam hierop toen ik tijdens mijn stamboomonderzoek op een inventaris van een boedel stuitte, die was opgemaakt na het overlijden van een verre voorouder.

Dan begin je je af te vragen waar de hofstede precies heeft gestaan en of hij belangrijk was voor de omgeving. Een archief kan onderzoeksmateriaal leveren zoals: akten, kaarten e.d. waardoor je steeds nieuwsgieriger wordt. Zijn de voorouders eigenaar geweest, of niet en zo ja, voor hoe véél werd de hofstede gekocht en wanneer?

Als je zo bezig bent ga je steeds verder terug in de tijd tot voor de stichting en zie je hoe een perceel grond van eigenaar naar eigenaar overgeschreven wordt en dan is daar immers een hofstede. Jammer genoeg zullen we nooit te weten komen waarom juist dáár werd gebouwd en wat de beweegredenen zijn geweest.

Was het omdat het "in" was een hofstede op het land te bezitten, of was het alleen maar een geldbelegging?

We zien ook dat - tengevolge van maatschappelijke ontwikkelingen - hofsteden meer in handen komen van "gewone" mensen.

Boeren die op de hofstede wonen en werken. Ook zij zullen van bijvoorbeeld economische achteruitgang last hebben gehad, maar waren gewend om zuinig te leven. Met hun zelf verbouwde landbouwgewassen en vee waren ze in staat om zonder veel geld uit te geven te overleven. Zij konden soms zelfs nog leveren aan de burgers in de stad en verschaften werk aan knechten en meiden, hoewel dat werk meestal niet goed betaald werd.

Bij de eigenaren/bewoners van de hofstede heb ik alleen de, in de desbetreffende akten, vermelde bestuursfuncties genoteerd.

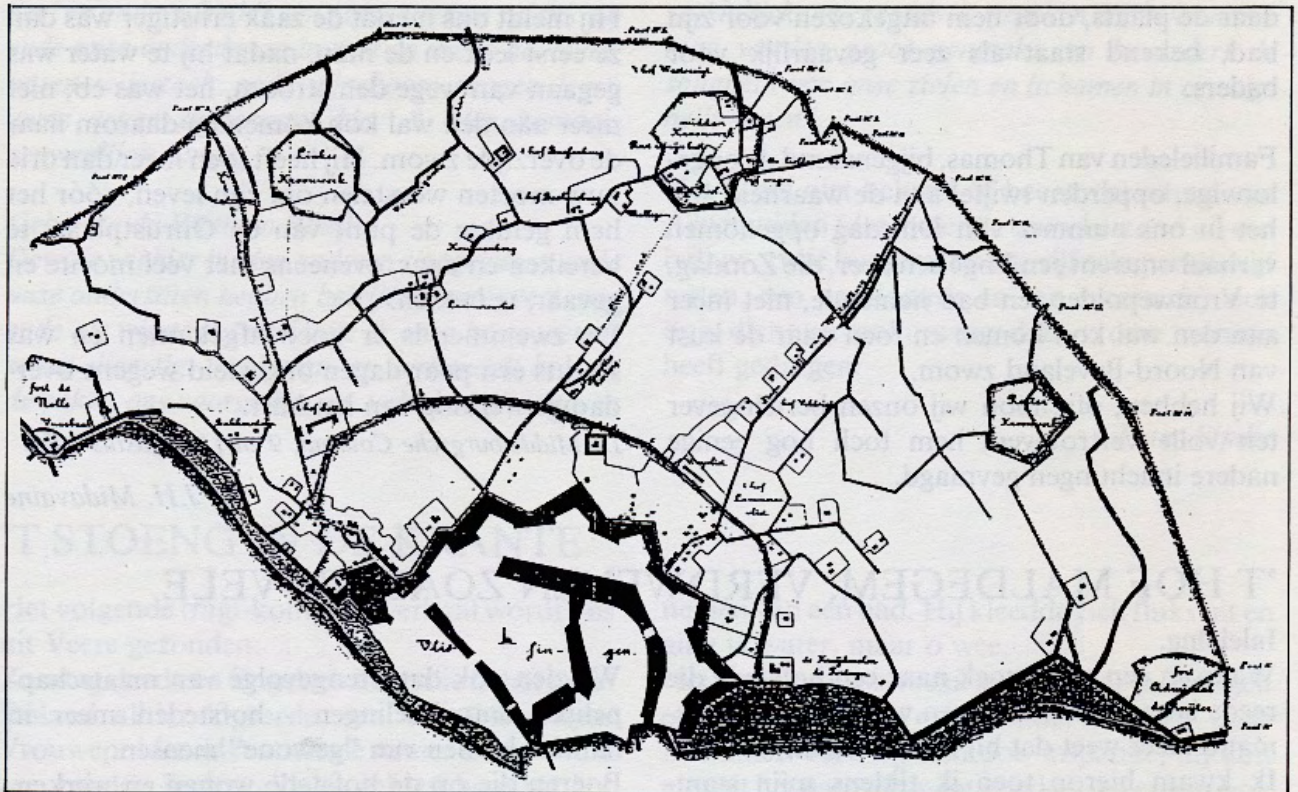
Uiteraard is er over sommige personen meer te schrijven, maar dat valt buiten het bestek van dit verhaal.

Stichting, ligging en grootte

Het is moeilijk na te gaan wanneer 't hof "Maldegem" gebouwd is.

In het Vergaarboek van de polder Walcheren*,

* Het voormalig eiland Walcheren is waterstaatkundig één grote polder met een bestuur. In 1511 begon men met de registratie van grondeigenaren. Dit om belastingen te kunnen heffen ten behoeve van het onderhoud van dijken, waterlopen e.d. De polder Walcheren is verdeeld in vier wateringeng, genoemd naar de vier windstreken. Elke watering bestaat uit een aantal blokken, die vernoemd zijn naar onder andere: een eigenaar, een gebouw. Een blok is weer verdeeld in genummerde percelen. Er wordt nauwkeurig bijgehouden of percelen van eigenaar veranderen. De nieuwe eigenaar wordt bijgeschreven onder andere in een zogenaamd Vergaarboek, waar per watering de blokken met perceelnummers in staan vermeld.

dat begint in 1693, staat een perceel grond op naam van Abraham van Pere en is groot 2 gemeten 292 roeden, liggende in Coppe Laurens Blok in de parochie en ambachtsheerlijkheid van West-Souburg.⁽¹⁾

Als gevolg van de oorlogshandelingen, de inundatie en de uitbreiding van de bebouwing van Vlissingen is het moeilijk vast te stellen waar het hof precies gelegen heeft. Waarschijnlijk in de omgeving van de Gildeweg, Rijksweg A58 en Sloebrug.

Een verkoopakte spreekt in 1710 onder andere "over een boerenwoning gestaan en gelegen in Coppen Laurens Blok".⁽²⁾

Uit een inventaris, opgemaakt in 1824, kan men concluderen, dat de boerenwoning bestond uit: een keuken, kamer, kelder en een zolder en minstens vijf ramen bezat.

Er staan namelijk tien stuks glasgordijnen vermeld: vier in de keuken en zes in de kamer.⁽³⁾ Meer is er niet over het interieur en exterieur bekend.⁽⁴⁾

Eigenaren c.q. bewoners

Een akte opgemaakt in juni 1684 betreffende een handeling, verricht voor schepenen van de parochie en ambachtsheerlijkheid van West-Souburg door de familie Van Pere zou meer duidelijkheid kunnen verschaffen. Helaas is deze akte bijna onleesbaar gemaakt met het door-

strepen van belangrijke namen, passages, vermelde percelen grond en bloknamen. Zoiets gebeurde wel vaker wanneer de desbetreffende zaak was afgehandeld.⁽⁵⁾ Isaac van Pere was ambachtsheer van West-Souburg sinds 1679, burgemeester van Vlissingen (1683), bewindhebber van de Westindische Compagnie.⁽⁶⁾

De familie had meer bezittingen op Walcheren en ver daarbuiten.

Uit de nalatenschap van Abraham van Pere wordt door Mr. Johan van Pere, oud-burgemeester en raad van de stad Vlissingen, in 1710 een hofstede met een heren- en boerenwoning, schuur, speelhof, boomgaard en weilanden gekocht, gelegen onder de parochie en de ambachtsheerlijkheid in Coppe Laurens Blok fo. 232.⁽⁷⁾ Tevens nog een hofstede met boomgaard en weilanden in Leendert Theunis Blok.

Volgens een koopakte staat de hofstede in Coppe Laurens Blok in het jaar 1718⁽⁸⁾ op naam van de heer Jacob Huygens, koopman wonende binnen de stad Vlissingen, universeel erfgenaam van zijn overleden echtgenote juffrouw Josina Piel. Zij erfde de hofstede van haar eerste man. De nieuwe eigenaar wordt Monsieur Rombout van Hallen, Capteyn van de Burgerlijke wacht, binnen de stad Vlissingen, samen met nog een heren- en boerenwoning, gelegen in Adriaan Weyten Blok, voor de somma van ruim 915.-.- pond vlaams.

Door de Monsieurs Bartolomeus van Hale en Adam van Hale, kooplieden in Vlissingen - erven van hun moeder zaliger - worden er in april 1730 hofsteden verkocht, o.a.: in Coppe Laurens; Leenard Theunis en Adriaan Weyten Blok, alles tesamen 20 gem. 276 r. (9)

De heer Splinter van Doorn, Luitenant-Colonel der Borgerie, poorter van Vlissingen, wordt dan de nieuwe eigenaar.⁽¹⁰⁾

Deze overlijdt in 1748.⁽¹⁰⁾ Verscheidene pagina's zijn gewijd aan zijn nalatenschap. Betrokkene bezat onder andere: het buiten "Altijd Wel", gelegen onder West-Souburg, de hofstede "Engelenburg", onder Oost-Souburg, een huis aan de Bierkaai, binnen de stad Vlissingen en de hofstede gelegen in Coppe Laurens Blok genaamd "Maldegem" met zaai- en weilanden in Leenard Theunis Blok met 18 gem. 1/2 r.

Zijn zoon Rombout van Doorn krijgt d.d. 31 oktober 1748 de eigendom van laatstgenoemde hofstede. Op genoemde datum wordt hofstede met land publiek en met de stokke verkocht (openbaar bij opbod).

De koopakte is opgemaakt d.d. 29 januari 1749.⁽¹¹⁾

Als weduwe en erfgename van wijlen Rombout van Doorn verklaart mejuffrouw Dina Joanna Fruytier in het jaar 1762 "in wettigen eigendom over te dragen een hofstede met zijne huisinge, schuur en verdere zaai- en weilanden genaamd "Maldegem" ter grootte van 18 gem. 1/2 r. aan de eerbare landman Adriaan Huybregtse (Veth) parochiaan alhier".⁽¹²⁾

In een volgende akte lezen we, dat de heer Adriaan Huybregtse een bedrag van 567.11.6 pond vlaams leent van Capteyn Huybregts van der Kneu, wonende te Middelburg.

De heer Adriaan Huybregtse Veth verkoopt uit de hand de hofstede met land, gelegen in Coppe Laurens Blok en land in Leenard Theunis Blok tesamen groot 23 gem. 250 1/2 r. aan de heer Abraham Caljouw, parochiaan en landman te West-Souburg.⁽¹³⁾ Ook de heer Caljouw leent voor deze aankoop een bedrag van 600.- pond vlaams, waarbij hij de hofstede "Maldegem" met de bijbehorende gronden, alsmede zijn werkpaarden, melkkoeien en ander vee, zijn granen, gedorst en ongedorst, als onderpand geeft. Geldschietter is de heer Adriaan Steengracht, ambachtsheer van Wisch en de beide Souburgen, hoog baljuw en rentmeester-generaal van de grafelijke domeinen van Zeeland

bewesten Schelde etc. etc. De akte wordt doorgehaald d.d. 3 november 1779.

Als bewoner van de hofstede "Maldegem" machtigt de heer Crijn Caljouw - "gearresteerd in civiel arrest" in het Gevangenhuis binnen de stad Vlissingen - zijn echtgenote Willemina van Sluys om alles te verkopen publiek, of uit de hand. Vermoedelijk heeft de heer Crijn Caljouw de hofstede verkregen uit een erfenis.

De heer Jan de Rijcke Jacobszn. koopt het hof ter grootte van 34 gem. 10 1/2 r. gelegen in Coppe Laurens Blok, Leenard Theunis Blok onder West-Souburg, Hendrik Jacobs Jans Deure Blok, Adriaan Pier Coppens Blok en Jacob Jans Blok gelegen onder Koudekerke, voor de somma van 1650.- pond vlaams.⁽¹⁵⁾ Aansluitend aan de koopakte sluiten hij en zijn echtgenote een lening af ten bedrage van 1700.- pond vlaams, verstrekt door de heer Wouter de Zitter te Vlissingen. Zij verbinden er hun gehele hofstede met wei- en zaailanden, vee, gereedschappen, toekomstige erfenissen, goud en zilver, obligaties, etc. aan. De heer Jan de Rijcke heeft er niet lang mogen wonen, want reeds op 5 november 1800 verschijnt zijn echtgenote Janna Verlinde voor de Weeskamer van de parochie West-Souburg met de mededeling, dat haar man op 28 augustus 1800 is overleden.⁽¹⁶⁾ Kort daarna hertrouwt zij met Janis de Wolf. Ondanks de algehele malaise lost het echtpaar De Wolf in 1803 de resterende schuld af ⁽¹⁵⁾; maar zij nemen in 1804 een nieuwe lening, verstrekt door de heer Lieven Floris Ingels. Hun grondbezit is dan verminderd tot 23 gem. 250 1/2 r.⁽¹⁷⁾

Wanneer rond Vlissingen vestingwerken worden aangelegd, wordt landbouwgrond van J. de Wolf bij het fort "Middenkroonwerk" gevoegd. Inmiddels is door grenswijziging de hofstede overgegaan van de gemeente West-Souburg naar het grondgebied van de gemeente Vlissingen met het adres M.65.

Op 30 juli 1824 overlijdt Janis de Wolf. Er wordt een inventaris van de boedel opgemaakt, waaruit blijkt dat er o.a. zo'n 2600 schoven tarwe en 500 schoven gerst aanwezig zijn.⁽¹⁸⁾

Er dient pacht betaald te worden aan vier verschillende grondeigenaren. In 1825 wordt het grondbezit weer wat uitgebreid met de aankoop van 1 bunder 21 roeden.⁽¹⁹⁾

In 1835 vertrekt de weduwe J. de Wolf-Verlinde naar Vlissingen-stad.

Haar zoon Willem - reeds werkzaam op het bedrijf sinds 1832 - boert verder en wordt in 1846 eigenaar van ruim 11 bunders met huis, schuur etc. voor *f* 8700,—.⁽¹⁹⁾

Dat het leven van een boer niet over rozen gaat, wordt duidelijk beschreven in een boekje van de hand van A. Geschiere, die van dichtbij een en ander heeft meegemaakt, zodat hij een getrouw beeld hierover heeft kunnen geven.⁽²⁰⁾

Voorjaar 1854 wordt door notaris D. Uyttenhooven een geldlening verstrekt aan Willem de Wolf.⁽²¹⁾ In november, daaraanvolgende, wordt op verzoek van Willem de Wolf de hofstede openbaar verkocht.⁽²¹⁾ Het bezit komt in negen percelen op de veiling. Een perceel weiland, ter grootte van 1 b. 2 r. 8 el, gelegen in de gemeente Koudekerke, wordt apart geveild en wordt verkocht voor *f* 876,—. De heer Willem van der Os, brandspuitfabrikant te Vlissingen, koopt de woning, etc. met 2 b. 11 r. 55 el; een perceel 88 r. 40 el weiland plus een perceel 1 b. 26 r. 40 el bouw- en weiland. De overige percelen krijgen verschillende eigenaren.

De veiling van de negen percelen levert een bedrag op van *f* 12.754,—.⁽²³⁾ Begin 1855 volgt er een veiling van beestiaal, bouw- en melkgereedschappen.⁽²²⁾ De familie Willem de Wolf verhuist dan naar Vlissingen-stad: Oranjestraat. Zeer waarschijnlijk hebben slechte oogstjaren en de afwikkeling van de nalatenschap van zijn overleden moeder er aan meegewerkt, dat het bedrijf geen liquide middelen meer had.

Eén van de koopvoorwaarden in 1846 was n.l., dat een jaar na haar overlijden, de gehele koopsom betaald diende te worden.

Vee en veldgewassen

Bekijken we de eerder genoemde inventaris van de boedel, dan blijkt dat er acht koeien (ter waarde van *f* 480,—), twee paarden (ter waarde van *f* 60,—), twee varkens (ter waarde van *f* 72,—) en achttien hoenders (ter waarde van *f* 5,—) aanwezig te zijn. Daar er boterkorven, een botertobbe en een karn staan vermeld, kunnen we wel aannemen, dat de boerin de markt te Middelburg en misschien ook wel te Vlissingen heeft bezocht om boter te verkopen. De eieren zullen dezelfde weg zijn gegaan.

Volgens Geschiere brengt boter in die tijd ca. twintig cent op, terwijl een ei twee cent kost.⁽²⁰⁾ 167 Roeden worden gebruikt voor het verbou-

wen van verschillende soorten bonen en aardappelen en op ruim negen bunders staan erwten. Bepaalde soorten bonen en erwten werden geteeld om te dienen als veevoer. In de schuur liggen tarwe en gerst te wachten om gedorst te worden. In de jaren rond 1830 brengt een mud (75 kg) tarwe gemiddeld *f* 10,— op; gerst schom-melt rond de *f* 4,— per mud.⁽²⁵⁾

Goede en slechte en soms zeer slechte jaren zullen afwisselend zijn voorgekomen.

De teloorgang

De familie Van der Os verhuurt/verpacht hun nieuw aangekochte hofstede en land o.a. aan de heer Abraham Joziase, die er een warmoezeniersbedrijf op uitoefent. Deze vertrekt in mei 1854 naar Oost- en West-Souburg.

Na mei 1864 staat volgens het bevolkingsregister van de gemeente Vlissingen het gezin van Dirk Stroo op het adres M.65 ingeschreven.

Als hoofdberoep wordt vrachtrijder opgegeven, maar hij is ook als landbouwer werkzaam geweest. In de periode 1867-1899 staan verschillende dienstboden en boerenknechten op het adres ingeschreven.

Het adres wordt regelmatig gewijzigd, te weten Boschweg M.65; M.35 in Z.175, terwijl in de periode 1900 - 1910 erbij wordt gevoegd; Hoo-geweg.

Zoon Abraham wordt in 1899 hoofdbewoner van het pand en heeft eveneens enige boerenknechten inwonend. Lang heeft hij er echter niet geboerd. Door onenigheid over de nabetaling van loon (*f* 2,50) met een voormalige knecht in oktober 1904, wordt hij tijdens een worsteling op zijn erf door het mes van de knecht in de hals getroffen en komt te overlijden op 30-jarige leeftijd.⁽²⁶⁾ Zijn weduwe hertrouwt in oktober 1906 met de heer Cornelis Jasperse. Zij blijven op de hofstede wonen tot najaar 1921, dan vertrekken zij naar "Kleine Abeele", net nog gelegen op het grondgebied van de gemeente Ritthem.

Als bewindvoerder namens de erven W. van der Os, wordt in januari 1907 door de heer J. Siegers een bouwvergunning aangevraagd, waarin tevens wordt gemeld dat het woonhuis zal worden afgebroken. Feitelijk is dit het einde van het hof "Maldegem". Deze sloop roept natuurlijk de vraag op: waarom deze afbraak? Was het geheel zo bouwvallig geworden en voldeed het niet meer aan de veranderde eisen? Het nieuwgebouwde pand met schuur stond echter nog wel bekend als het hof "Maldegem".

Boerderij "Maldegem", voorheen Hogeweg 175, Vlissingen. Uit: Gemeente Archief Vlissingen.

Het pand is echter een kort leven beschoren. In maart 1921 wordt door notaris J.L. van der Harst in Café Dorpszicht te Oost- en West-Souburg openbaar te koop aangeboden "de zeer gunstig gelegen hofstede "Maldegem".⁽²⁸⁾ Koper van het huis met een deel van de grond ter grootte van 2 gem. 160 r. is de heer J. Mommaas voor f 14.290,—. Andere percelen zijn verkocht aan verschillende personen.⁽²⁹⁾ Volgens de kadastrale legger nr. 15 van de gemeente Vlissingen is de heer Mommaas koopman. Hij is niet de enige eigenaar, maar samen met de heren A. Botting, koopman, J. Clowting en A.P. Bakker, koffiehuisouder. In 1922 volgt de sloop van de schuur en een verbouwing van het huis en baat de heer A.P. Bakker er een café uit. Dit café wordt later voortgezet door de heer J. Clowting. Het geheel wordt uitgebreid met een speeltuintje.⁽³⁰⁾ Als gevolg van de aanleg van het vliegveld moet er ruimte worden gemaakt en na de inval van de Duitse troepen wordt de omgeving van het vliegveld geheel vrij gemaakt van bebouwing. Dit is het definitieve einde van een langzaam maar zeker ontluisterde hofstede.

Samenvatting

Als we de functies van de verschillende eigenaren in ogenschouw nemen is het niet waarschijnlijk dat zij zelf op de hofstede hebben geboerd. Omstreeks 1762 lijkt hierin verandering te komen. Bekijken we de tijdstippen van verkoop, dan blijkt dat dit meestal gebeurt na het overlijden van de eigenaar.

Gezien de wisselende grootte van de te bebouwen percelen landbouwgrond kunnen we wèl stellen, dat de aanwezigheid van deze hofstede voor de plaatselijke economie niet zo belangrijk is geweest. De opbrengst aan veldprodukten, boter en eieren en het arbeid verschaffen aan (vaak) jonge mensen, kunnen we niet beschouwen als een gebeuren van groot belang.

Noten:

1. Archief Waterschap Walcheren. Vergaarboek der gebruikers van de landen in Zuidwatering. Zie inv. C. de Waard, nrs. 915 + 916.
2. Gemeente Archief Vlissingen (G.A. Vliss.). Rechterlijk Archief West-Souburg (R.A. West-

- Souburg) inv. nr. 1480 folio 133, d.d. 19 juni 1710.
3. G.A. Vliss. Archief notaris A. v.d. Swalme, inv. nr. 203 d.d. 11 september 1824.
 4. Rijks Archief Zeeland, Rekenkamer inv. nr. 510 4728-5829.
 5. G.A. Vliss. R.A. West-Souburg, inv. nr. 1478 juni 1684.
 6. A.J. v.d. Aa: Aardrijkskundig woordenboek der Nederlanden, deel 10 pag. 588, uitgave Zaltbommel 1979.
Encyclopedie van Zeeland, deel II pag. 493 e.v., uitgave 1982 Kon. Zeeuwsch Genootschap der Wetenschappen, Middelburg.
 7. Zie noot 3.
 8. G.A. Vliss. R.A. West-Souburg, inv. nr. 1479 folio 198, d.d. 2 maart 1718.
 9. G.A. Vliss. R.A. West-Souburg, inv. nr. 1479 folio 262, d.d. april 1730.
 10. De Nederlandsche Leeuw 1922, pag. 25 + 26.
 11. G.A. Vliss. R.A. West-Souburg, inv. nr. 1480 folio 156 e.v.
 12. G.A. Vliss. R.A. West-Souburg, inv. nr. 1481 folio 150 e.v., d.d. 24 augustus 1762.
 13. G.A. Vliss. R.A. West-Souburg, inv. nr. 1482 folio 47 v d.d. 25 juni 1771.
 14. G.A. Vliss. R.A. West-Souburg, inv. nr. 1483 folio 282 d.d. 17 september 1797.
 15. G.A. Vliss. R.A. West-Souburg, inv. nr. 1483 folio 284 e.v. d.d. 18 oktober 1797.
 16. G.A. Vliss. West-Souburg. Register van Weesakten, inv. nr. 1524.
 17. G.A. Vliss. R.A. West-Souburg, inv. nr. 1484 folio 18 e.v. d.d. 24 mei 1804.
 18. Zie noot 3.
 19. G.A. Vliss. Archief notaris A. v.d. Swalme, inv. nr. 1272. (1.01.1846-30.09.1847).
 20. A. Geschiere, Het leven van den Walchersche boer gedurende de laatste twee eeuwen, Bruinisse, uitg. van der Wal, 1933.
 21. G.A. Vliss. Archief notaris Th. v. Uye Pieterse, inv. nr. 1330 (1842-1895) akte nr. 796 + 886.
 22. G.A. Vliss. Archief notaris Th. v. Uye Pieterse, inv. nr. 1331 (1842-1895) akte nr. 998.
 23. G.A. Vliss. Middelburgsche Courant d.d. 26 oktober en 25 november 1854.
 24. Zie noot 3.
 25. G.A. Vliss. Middelburgsche Courant 1830.
 26. G.A. Vliss. Middelburgsche Courant d.d. 21 november 1904.
 27. G.A. Vliss. Archief Gemeente Werken, gesloopte panden (1900-1985) Hogeweg Z.175.
 28. G.A. Vliss. Vlissingsche Courant d.d. 13 maart 1921.
 29. G.A. Vliss. Vlissingsche Courant d.d. 31 maart 1921.
 30. G.A. Vliss. Adresboekje jaren 1926, 1930 en 1935.
 31. G.A. Vliss. Archief Gemeente Werken. Uitbreidingsplannen, fotokollektie Oorlog 1940-1945.
- 1 h.a. (bunder, = b.) = 2½ gemet.
1 gemet = 300 roeden.
1 roede = ca. 25 ellen.
- 1 pond vlaams = f 6,—.

O. Jacobs-Stroo

'k è Heleze

Uiterekend het zomernummer van De Wete is geschikt voor het bespreken van een aantal toeristische gidsjes over ons heem ... dacht ik.

Bij het zoeken naar dergelijke, wellicht recent verschenen boekjes kwam ik bedrogen uit.

Het schijnt op Walcheren met de hausse aan "Lekker Weg" - en "Op Stap" - gidsjes gedaan te zijn. In het Zeeuwsvlaamse zijn er pas nog een paar aardige exemplaren verschenen, die ik hierbij voor de liefhebbers van het buitenheemse schoon even signaleer:

- "De herbergroute, een fietsroute door het Land van Hulst", door A. Raes en G. Sponselee. Hontenisse 1994.
- "Wallen wandelroute Aardenburg", Aardenburg 1994.

- Romeins Vlaanderen. Aardenburg, Oudenburg, Velzeke". Z.p., 1995.

Om dichterbij huis te blijven: onlangs kreeg ik een aardig boekje aangeboden met wandelroutes langs vier volkshuisvestingsprojecten in Middelburg, uitgegeven ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de Woningbouwvereniging Middelburg. Van de auteur, ir. J.H. Sinke, hebben we recentelijk meer lezenswaardigs onder ogen gekregen. Ditmaal verschaft hij ons wederom aangename uurtjes, door de geschiedenis van de Middelburgse volkshuisvesting uit de doeken te doen en de verschillende opvattingen van de hiervoor aangetrokken architecten te schetsen. Onder meer aan de hand van een aantal aardige wandelroutes.